

L'HORA DE PEDRET

L'HORA DE PEDRET

"El nou pont ajudarà a dividir els trànsits i impulsarà una diversificació que jugarà a favor de la mobilitat, tant pel que fa l'autovia de Sarrià com pel que fa el Pont Major i Pedret, i encara hi hauríem d'afegir Montjuïc"

JOAQUIM NADAL I FARRERAS

Finalment entra en servei el nou pont que uneix Pedret i Pont Major amb Fontajau. En el planejament, aquest pont formava part de la voluntat de donar continuïtat a una via urbana que des de Mas Xirgu havia d'arribar a Campdorà i unir, d'aquesta manera pel sud i

pel nord, l'N-II. Aquest pont, doncs, era una peça més de la via definida pel recorregut frontissa del Güell-Pont de Fontajau-Avinguda Josep Tarradellas. En el marc de les negociacions amb el Ministeri de Foment, aquest conjunt d'obres eren part de la torna de la construcció de la variant est de l'N-II amb els accessos del pont de la Barca i la Devesa.

Per diverses raons, aquest pont va quedar endarrerit respecte a les altres infraestructures i es va despenjar dels compromisos que va atendre el Ministeri. Les raons eren diverses, però segurament la més determinant era la dificultat de fer passar la continuïtat del pont amb una via urbana que havia de discórrer en paral·lel a la via del tren adossada al peu de la muntanya de Montjuïc, fins a la pedrera d'en Rubau.

Sigui com sigui, a finals dels anys noranta, el secretari d'estat d'infraestructures, Benigno Blanco, va prendre el compromís de finançar i fer el pont. Han passat prop de vint anys. I ara arriba l'hora de la veritat. Naturalment és el moment de considerar diversos aspectes i dos de principals; d'una banda, el mateix disseny del pont que, en la seva aparatositat, ha esdevingut una estructura discutible i opinable; he trobat gent a qui li agrada i n'he trobat, també, potser més, a qui no els fa el pes. Però, ara, aquesta és una qüestió menor; el pont ja està fet i, en aquesta ocasió, l'Ajuntament no ha aconseguit un projecte discret i delicat com el que va fer l'enginyer Fernández Ordóñez per al pont de Fontajau. Però el segon aspecte rellevant que cal considerar és el de la mobilitat.

Servirà o no el nou pont per millorar la mobilitat interna de la ciutat i l'accessibilitat a determinats barris? Aquí hi ha opinions per a tots els gustos, també. Hi ha qui creu que no servirà per a res, que és una inversió innecessària i que els diners es podien haver gastat en altres prioritats. Però els que opinen així, en algun moment també havien opinat en sentit contrari i havien vaticinat un gran col·lapse, que no s'ha produït, quan s'obris el nous accés de Girona-oest de l'AP-7.

Bé, doncs. La meva modesta opinió és que el nou pont ajudarà a dividir els trànsits i que, fent xarxa, impulsarà una diversificació que jugarà a favor de la mobilitat, tant pel que fa l'autovia de Sarrià com pel que fa el Pont Major i Pedret, i encara hi hauríem d'afegir Montjuïc. Des del meu punt de vista, el principal beneficiat serà el pont de l'Onyar a Pedret, en el nus de la Devesa, que fins ara està sotmès, diàriament, a una prova d'estrès i que potser respirarà una mica més; una mica.

Si les coses van com em sembla, malgrat que s'ha reduït la secció del pont en un carril per banda per mantenir la simetria amb les vies que uneix, i per facilitar el perllongament dels carrils per a bicicletes, s'obre una magnífica oportunitat per abordar un pas més de la gran reforma urbana que reclama el barri de Pedret. Ha arribat l'hora de desplegar un pla especial, modificar la viabilitat, facilitar el passeig i les zones per a vianants, millorar les

zones de lleure i de joc, crear punts d'observació del riu i de la presa de la Manola, fomentar la rehabilitació de les cases del barri de Pedret. Serà el moment d'animar la gent a anar-hi, encara que només sigui per gaudir uns instants de l'espectacle dels desmaís arraulint les seves branques, com qui no vol la cosa, i abeurant-se amorosides en les aigües de la presa. Serà el moment de reprendre l'observació de les aus de l'illa del Ter, i és probable que plantejat amb ambició, la ciutat guanyi un barri amb personalitat avui encara amb una imatge massa precària i pendent de la seva total rehabilitació.

Estic segur que tot plegat és una qüestió de visió i d'ambició i que quan els gironins hagin incorporat els nous circuits urbans, el nou pont serà una troballa. En realitat, en una ciutat de rius i de ponts, l'experiència ens diu que sumar nous ponts i passeres a la possibilitat de franquejar els seus rius ha tingut sempre en el passat, i també en el present, una lectura positiva i engrescadora.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2015/03/27/lhora-pedret/716536.html?utm_source=rss